



J.nr. 61-2371 ILS/ghs

SAGSØGTES PROCESSKRIFT AF 31. OKTOBER 1997

Til

Københavns Byret

I . afd. A's sag nr. A 378/96 : Laserdisken  
v/Hans Kristian Pedersen  
Prinsensgade 38  
9000 Aalborg

mod

Skatteministeriet  
Departementet  
Slotsholmsgade 12  
1216 København K.

Udover det i svarskriftet og duplikken indeholdte, som fastholdes, giver sagsøgers supplerende processkrift af 11. marts 1997 mig anledning til at fremkomme med følgende bemærkninger:

Det fastholdes, at en forelæggelse af de af sagsøger i replikken foreslåede spørgsmål vil være åbenbart overflødig, og derfor ikke bør finde sted.



For så vidt angår det i sagsøgers supplerende processkrift under punkt 1, side 2, anførte, bestrides det, at sagsøgte har opstillet en generel formodning om overvæltning. Det følger af Højesterets domme i Denkavit- og Bosesagerne, at ambi i almindelighed vil blive overvæltet fuldt ud på senere omsætningsled, såfremt der er tale om et marked med fri prisdannelse henset til ambiens moms lignende karakter.

Dette er imidlertid ikke det samme som at sige, at ambi i intet tilfælde kan blive tilbagebetalt. Det følger ligeledes af de ovenfor nævnte domme, at en stillingtagen til, hvorvidt den enkelte virksomhed må antages at have overvæltet ambi for importvirksomheders vedkommende forudsætter en konkret vurdering af, i hvilket omfang virksomhedens produkter konkurrerede med produkter fremstillet i Danmark samt lønomkostningernes andel af værdien af produkter af den pågældende art.

Det følger netop af Told- og Skattestyrelsens afgørelse af 17. januar 1996 (bilag A), at afgørelsen blev truffet bl.a. ud fra sagsøgers oplysninger om, at sagsøger ikke har afsat produkter i konkurrence med løntunge dansk producerede produkter.

Herudover er det ikke korrekt - som anført af sagsøger i det supplerende svarskrift, side 3 - at overvæltning af ambi forudsætter, at en virksomhed har ændret sine priser. Det fastholdes i den forbindelse ex tunc, at selv om sagsøgers priser ikke er steget i ambi-perioden, er dette udtryk for en forhøjelse af priserne som følge af ambiens indførelse kombineret med en tilsvarende nedsættelse af priserne for derved at forbedre markedsandelen i forhold til konkurrenter som indregnede ambi i sine priser.

For så vidt angår det af sagsøger i det supplerende processkrift under punkt 2, side 3, anførte bemærkes, at sagsøgte ikke har vendt nogen bevisbyrde. Det følger netop af den af sagsøger nævnte San Giorgio-dom, at det er overladt til den nationale domstols frie afgørelse, om den med afgiften forbundne byrde



helt eller delvis er blevet overvæltet på andre retssubjekter. Det følger herudover af EF-Domstolens faste praksis, at der blot ikke må gælde andre bevisregler i disse situationer, end der gælder for tilbagesøgning af afgifter opkrævet i strid med national ret, og at reglerne ikke i praksis må umuliggøre tilbagebetaling. Ingen af disse forbehold er aktuelle i den foreliggende sag. Udover den af sagsøgte nævnte San Giorgio-dom (Samlingen 1983, side 3595), præmis 14 og 18, kan henvises til EF-Domstolens dom af 25. februar 1988 i sagerne 331, 371 og 278/85, "Bianco & Girard", (Samlingen 1988, side 1099), præmis 17.

For så vidt angår det af sagsøger i det supplerende processkrift vedrørende punkt 3 og 4, side 3 og side 4, anførte, bestrides det, at sagsøgte har opstillet kriterier, som gør det umuligt for afgiftspligtige af få afgift tilbage, jf. det ovenfor anførte.

Det må i øvrigt bero på en misforståelse vedrørende indholdet af EF-Retten, når sagsøger i det supplerende processkrift på side 4 anfører, at der bør ske forelæggelse for EF-Domstolen, idet sagens parter er uenige om den korrekte besvarelse af de af sagsøger foreslåede spørgsmål. Parternes uenighed betyder ikke, at der er tvivl om indholdet af EF-Retten. Som anført i duplikken gøres det ikke fra sagsøgtes side gældende, at ambi skal anses for overvæltet på næste omsætningsled, selv om det er i strid med faktiske forhold, ligesom det ej heller gøres gældende, at ambi skal anses for overvæltet på næste omsætningsled, uden at det først er konstateret som faktum. Det gøres endvidere ikke gældende fra sagsøgtes side, at ambi skal anses for overvæltet, såfremt en virksomhed blot kunne have overvæltet afgiften på næste omsætningsled. For så vidt angår det foreslåede spørgsmål 3 henvises ligeledes til det i duplikken anførte.

Det bestrides, at det af de som bilag C - G fremlagte regnskaber for sagsøgers virksomhed i årene 1987 til 1991 fremgår, hvor stor del af den negative ambi og de sparede arbejdsgiverafgifter, som nøjagtigt kan henføres til salget af videogrammer. Pro-



vokationen til sagsøgte om at oplyse og dokumentere, hvor stor en del af den negative ambi og de sparede arbejdsgiverafgifter, der kan henføres til salget af videogrammer, genfremsættes derfor.

For så vidt angår sagsøgers oplysning i replikken og i det supplerende processkrift af 11. marts 1997 om, at sagsøger har været i konkurrence med danske producenter af salgskassetter bemærkes følgende:

Sagsøger har i skrivelse af 18. november 1995 til Told- og Skatteregion Aalborg (bilag B) anført, at have drevet virksomhed med import og salg af film på såvel laserdiscs som videobånd. Sagsøger har således ikke drevet udlejningsvirksomhed med nogle af de nævnte produkter. Det fremgår endvidere af den nævnte skrivelse, at sagsøger har været alene på markedet for salg af laserdiscs.

Det fastholdes på denne baggrund, at sagsøgers konkurrencesituation ikke kan antages at være blevet forringet for så vidt angår den del af sagsøgers virksomhed, som bestod i salg af laserdiscs.

Sagsøgere har i sit seneste processkrift anført, at have været i konkurrence med danske producenter af salgskassetter. Sagsøgtes undersøgelse af markedet viser imidlertid, at lønandelen ved produktionen af danske salgskassetter er ganske beskedne. Ifølge de for sagsøger foreliggende oplysninger udgør under 20% af den samlede salgspris for en salgskassette fremstillingsomkostninger i form af udgifter til produktion af cover, filmboks og tekstning m.v. Af disse 20% har sagsøgers konkurrenter udtalt, at alene ca. 20-25% udgør lønomkostninger, mens resten udgøres af omkostninger til materiale m.v. Dette indebærer, at lønandelen ved salg af en dansk videokassette på det danske marked kun udgør ca. 4-5% af salgsprisen. Det gøres på denne baggrund gældende, at sagsøgers konkurrencesituation heller ikke for så vidt angår salg af videokassetter har været forringet i en så væsentlig grad, at dette berettiger sagsøgers krav om tilbagebetaling.



Sagsøger opfordres for god ordens skyld til at dokumentere, hvor stor en del af sagsøgers omsætning i ambi-perioden som vedrørte salg af laserdiscs henholdsvis videobånd.

København, den 31. oktober 1997  
Kammeradvokaten

v/

Tomas Ilsøe Andersen